

[Grethe Fenger Møller.]

syn, agter at foretage en kovending i forhold til det, der ellers har været mærkesager for CD.

Hr. Bernhard Baunsgaard havde vanskeligheder ved at forstå det konservative forslag. Det forstår jeg nu ikke rigtig. Jeg tror, at hr. Ninn-Hansen ved flere lejligheder i folketinget har forklaret meget grundigt, hvad det er, vi vil med vores forslag. Vi har sagt, hver gang dette spørgsmål har været diskuteret, at vi er imod censur, at vi ønsker, at der skal frembringes film i Danmark, at vi ønsker, at disse film skal være af kunstnerisk kvalitet, at de skal være alsidige, men at der må være visse grænser for, hvilke film der skal have offentlig støtte.

Hr. Bernhard Baunsgaard var også inde på, at det var et fattigt samfund, der ikke kunne tro på sine egne ideers bærekraft. Det er jeg enig i, men jeg mener også, at der må lægges visse moralsk-etiske begreber til grund for, hvilke filmprojekter der kan nyde offentlig støtte.

Det konservative folkeparti - jeg føler det nødvendigt at slå det fast endnu en gang - går fuldt ud ind for den kunstneriske frihed; dette burde være klart for enhver. Alle film, der ligger inden for straffelovens og andre loves grænser, kan frit fremstilles i dette land.

Vi går ikke ind for, at ministeren i al almindelighed skal kunne gribe ind i den kunstneriske frihed. Vores forslag går ikke ud på, at det er ministeren, der i hvert enkelt tilfælde skal sidde og sige ja eller nej til enkelte forslag. Vi finder, at det er rimeligt, at ministeren får adgang til at kunne gribe ind i ganske særlige tilfælde, hvor der er tale om film, der enten er skadelige for vort samfund eller må anses for ulovlige. Det må afhænge af ministerens skøn - og ministeren er ansvarlig over for folketinget - hvornår en film må anses for skadelig, hvornår den må anses for at være i strid med de moralsk-etiske begreber, der er gældende i vort samfund.

Vi må alle være med til at værne om den kunstneriske frihed i Danmark, men der må, som jeg sagde før, være visse grænser for, hvilke film der skal fremstilles med offentlig støtte. Der har i de forløbne år været en række uheldige eksempler på, at det har forekommet åbenbart urimeligt at give offentlig støtte til film, og hvor ministeren på grund af en mangel i lovgivningen ikke har kunnet gribe ind i bestyrelsens afgørelse. Det er dette, vi har øn-

sket ændret. Vi mener, at vores opfattelse dækkes af brede kredse i den danske befolkning. Vi er bange for, at de misbrug, der har været, kan påvirke befolkningens holdning til offentlig kunststøtte i negativ retning, og dette finder vi vil være et meget beklageligt resultat af den kunststøtte, som vi i øvrigt går positivt ind for.

Til sidst vil jeg komme med nogle bemærkninger om lovforslag nr. L 99 om ændring af lov om film og biografer. Det drejer sig jo om spørgsmål, der er af rent lovteknisk karakter grundet på vores EF-medlemskab, og dette forslag vil vi se positivt på, når vi når til udvalgsarbejdet.

Formanden:

Taletiden er i anden omgang indtil 5 minutter.

Birte Weiss (S):

Det står stadig væk ganske uklart, hvordan det konservative folkeparti og de partier, der støtter dette forslag, egentlig har forestillet sig at dette skal foregå i praksis. Fru Grethe Fenger Møller sagde ganske vist, at det da er en meget ofte benyttet fremgangsmåde, at en minister taler med sin folketingsgruppe eller med sin regering, når han er i tvivl. Ja men vil man da ikke se i øjnene, at dette drejer sig om kunstneriske spørgsmål, det drejer sig ikke om politiske rådslagninger. Det er netop derfor, dette spørgsmål adskiller sig fra så mange andre, hvor det er almindeligt, at de politiske overvejelser er inde i billedet.

Når jeg siger det, så er det, fordi man må se i øjnene, uanset om man ønsker det eller ej, at hvis man går ind for ytringsfrihed, så gør man det fuldt og helt, men hvis man fjerner blot nogle få procent af den, så eksisterer den ikke. Jeg sagde i mit første indlæg, at ytringsfriheden ikke kan udstykkes. Det er på basis af dette, det er dybt bekymrende, at man prøver på at gøre dette til en lille sag, der i praksis intet skulle have med censur at gøre.

Jeg synes også, at fru Grethe Fenger Møller egentlig selv illustrerede det i sit indlæg. Hun sagde, at inden for visse grænser skal støtten kunne gives. Det er jo netop ved, at man bruger ordene »visse grænser«, man dokumenterer, at man vil sætte nogle andre krav end de kunstneriske for tildeling af støtte. Det er derved, man gør vold på ytringsfriheden, det er derved, man, som jeg sagde i mit første indlæg, lister